

[Samuelson.]

ke, og andensuppleanten kunne måske heller ikke, vi kunne såmænd næsten nå at få udtømt suppleantlisten. For de folk, som skulle ind i 7 dage eller 14 dage, kunne det selvfølgelig være en oplevelse, hvis de ikke havde været i folketinget før, men på den anden side må man sige, at deres arbejdskraft ville jo ikke være særlig anvendelig herinde; det ville simpelt hen være en stemme, som var til stede.

Jeg skal ikke gå langt ind i debatten om de folk, der skal til EF, men jeg vil sige, at det skal ikke skorte på vilje fra det radikale venstres side til at finde fornuftige ordninger, således at de folk, der skal til EF-Parlamentsmøder og udvalgmøder i EF, kan komme af sted. Det må jo være en forudsætning, når vi sender folk derned, at de så kan passe deres arbejde.

Det, som ustandselig optager folketinget på dette tidspunkt af samlingen, er afslutningen og det pres, der ligger på folketinget ved afslutningen. Det er oplagt, at man beskylder hinanden for mange ting på dette tidspunkt: folketingsmedlemmerne, der sidder i udvalgene, beskylder ofte ministrene for, at de ikke kommer frem med svarene til rette tid; og oppositionsfolkene beskylder formændene for, at de ikke tilrettelægger arbejdet fornuftigt. Jeg tror ikke, der er nogen, der har ret meget at lade hinanden høre. Det må være en af de ting, som vi kan få tilrettelagt bedre i de faste udvalg, når vi nu virkelig for alvor får træning i at sidde i faste udvalg, at vi ikke kommer ud for den situation, at vi som sædvanlig står med et vældigt pres til sidst. På den anden side er jeg ikke særlig optimistisk; på det punkt adskiller folketingsmedlemmer sig vel ikke særlig meget fra skoleelever, som næsten alle sammen skriver stilen aftenen før den skal afleveres.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Kurt Brauer: Jeg har ikke behov for at tale ret længe. Socialistisk folkepartis folketingsgruppe kan gå ind for det fremsatte forslag til folketingsbeslutning, som det foreligger, i det store og hele. Et enkelt gruppe-medlem vil dog tale for sig selv om et særligt emne, som dog også har gruppens til-

slutning. Jeg kan derfor undlade at berøre netop dette emne i min tale.

Vi har været igennem et såre flittigt udvalgsarbejde, vil jeg påstå. Der er ikke det spørgsmål, som et medlem kan udtænke, som vi ikke på en eller anden måde under udvalgsarbejdet har endevendt og har fået undersøgt med kyndig sekretærbistand og med et, vil jeg tro, ofte meget voldsomt arbejde i sekretariatet med at få afklaret de mange spørgsmål og fremskaffet de mange oplysninger, som vi har ønsket i udvalget.

Det, jeg vil beskæftige mig med her, er derfor de ting, som jeg tror vi stadig har en chance for at gøre noget ved, og som kan motivere, at vi ikke betragter dette som en endestation, men blot som en milepæl på vejen i en løbende udvikling.

Ophobningen af lovstoffet til slut i folketings-samlingen har været nævnt her, og den har ofte været kritiseret. Den har været kritiseret, så længe jeg har kendt til folketingsarbejde, og der er ingen tvivl om, at det bliver værre. Det er slemt, og det er ubehageligt med en ophobning af lovstof. Denne ophobning kan have lovjaskeri til følge. Man kan mistænke enkelte udvalg for måske ikke at nå den helt grundige behandling af lovstoffet, når det hober sig op til slut under en folketings-samling. Det tror jeg er erkendt af alle. Jeg vil ikke herfra påstå, at noget sådant er sket, men jeg tror, det er erkendt, at det er en frygt, vi alle nærer, alle 179 folketingsmedlemmer.

Ophobningen kan også sætte informationsniveauet over for befolkningen ned, idet det bliver aldeles umuligt for dagspressen på rette måde at varetage den opgave, der hedder information af offentligheden om vort arbejde. Det må være uhyre vanskeligt at tilhøre pressen og føle det som en forpligtelse at informere sine læsere eller sine lyttere eller sine seere om vort arbejde herinde på forsvarlig vis, når stoffet hober sig op, som det gør i denne tid.

Endelig kunne man måske nævne, at ophobningen er kilde til den kendte sygdom, som man kunne kalde folketingskuller, hvis symptomer er, at medlemmerne lider af stress og opfarethed og af træthed i en forfærdelig cocktail, som givet nedsætter dømmekraften her til slut på samlingen.

Der er sket betydelige fremskridt på dette område derved, at vi har fået oprettet de